

İÇİNDEKİLER

"Yazmasam deli olacaktım."

HAZAL ARTUĞ

DÜN,BUGÜN VE YARIN

İBRAHİM KARAKUŞ

KOCAMAN BİR YILI YOK SAYMAK

MİNERVA

KONUŞSA DUYAR MIYIM?

NİSANUR GENÇ

SANA BİR MEKTUP

SALİH

KUMAR MASASI

SUAT ARSLAN

CADİLLAC VE KADINIM ÜZERİNE

HAZAL ARTUĞ / İBRAHİM KARAKUŞ

PERA PALAS'TA GECE YARISI DİZİ İNCELEMESİ

DÜN,BUGÜN VE YARIN

İnsan her zaman bir şeyleri bekliyor. Uyuyunca sabah olmasını, işe gidince eve gitmeyi, kışın yazı, tatil yapmayı, şu işim olsun da sonra gideriz/ yaparız dediği şeyleri hep bekliyor. Yaşanmasını beklerken yaşayamadığı mutlulukları da görmüyor bazen. Beklediği şey için umut ederken aslında mutluluklarını da erteliyor. Beklentiler sadece üzer diyenler sanırım bir bakıma haklı. Hayattan beklentilerimiz çok fazla olunca, bize verdiği kadarıyla mutlu olamıyoruz. Çünkü beklentimizi karşılamıyor. Elbette insanız ve hayattan isteklerimiz, umutlarımız her zaman olacak, olmalı da. Ama bu umut ettiğimiz, olmasını istediğimiz olay olsun diye beklemek biraz da ömrümüzden kıymetli zamanımızı çalmaz mı? İnsan, hep bekliyor ama sonuç bazen beklediği gibi olmuyor ve giden zamanı geri de gelmiyor.

Dün, bugün ve yarın. Ben onları hep üç kardeş olarak görüyorum kendimce. Dün, kardeşlerin hem en hatırlananı hem de bazen unutulunu. Değerini bilen insanların sayısı çok ama dün de takılı kalanların, hep geçmişe düşünenlerin sayısı daha da çok. Önlerini göremiyorlar çünkü hayatların da bugün veya yarın diye bir kavram kalmamış. Sadece dün ve dün de yaşadıkları var. Bazısı da dünü hiç hatırlamaz, dün de yaşadıklarını anı ya da öğreti olarak kabul etmez. Bence çok hatırlamak ve takılı kalmak kadar unutmakta sakıncalı. İnsan biraz da yaşadıklarından ders almalı, anılarına sahip çıkmalı.

Bugün, kardeşlerin belki de en değerli bilinmeyenini. Ama buna rağmen insanlara da en vefalı olanı. İnsanlar dün ve yarın arasında aklını kurcalarken, bugün elimizden kayıp gidiyor. Gün o kadar çabuk bitiyor ki ne zaman akşam olduğunu anlayamıyoruz bile. Bugünden ne verim aldığımızı, mutlu oldum mu diye sormayı unutuyoruz. Anlık gülümsemeler, kahkahalar atarken sonra yine aklımızda ki düşüncelere dönüyoruz. Bugün ne yaşadım? /gerçekten yaşadım mı? sorularıyla kalıyoruz. Mutlaka bir şeyler yapmalıyım hissiyatı derken kendimize haddinden fazla yükleniyor ve yapamayınca suçlu hissediyoruz. Böyle olunca da bugün hızlıca yaşanıp bitiyor, anlayamıyoruz bile bu hızı.

Yarın ise kardeşlerin en bekleneni ve sevileni diyebilirim. Çünkü dün olmadı, bugün de geçti ama yarın her şey güzel olacak düşüncesi, yarın yaparım ertelemeleri, yarın tatil dinleneceğim sonunda coşkuları, yarın alalım söylemleri derken yarından beklediğimiz ve ona attığımız çok şey var. Gelecekte ki halimizi düşlerken bugün ki halimizi göremiyoruz. Bir süre sonra yarınlar da yaşamaya başlıyoruz. Hayaller kuruyoruz, dualar ediyoruz yarınlar için. Tabi ki hayal kurmak güzel ama sadece hayal kurmak, sadece beklemek, bir şey yapmamak yarın için, boşa giden zaman oluyor.

Aslında olması gereken şu an'a sahip çıkmak. Elimizde dün ve yarın yok. Çünkü dünü istesek de değiştiremeyiz, yarını da yaşamadan bilemeyiz. Ama bugün hala yanımızda. Değiştirebilmek elimizde. O güne mutsuz başladığımız, geri kalanının da öyle olmasına izin vermemeliyiz. Yaşadığımız şu zorlu şartlarda dediklerim çok zor farkındayım. Çünkü şu an yaşam koşulları insani şartların çok altında.

Geçinme derdi, o günü çıkarma derdi, alım gücünün azalması, insanlarla kendini kıyaslamaya başladıktan sonra kendini yetersiz hissetme, başarısız görme, hayata kızma, serzenişte bulunma altında eziliyoruz çoğu zaman. Günü yaşarken bedenen orada bulunuyoruz, aklımız başka yerlerde. Biz günü yaşamıyoruz aslında, sadece geçiştiriyoruz. Sonra da ömrümüzden bir gün daha eksilirken biz sadece seyirci kalıyoruz. Mutsuz bir seyirci.

Bunu durdurmak, yaşanan koşullara rağmen başka şeyler de mümkün. Seçimlerimiz, kararlarımız bugünü ve yarınımızı kurtarabilir. Daha iyi durumda olanlar sahip olduklarına şükreder ve zor durumdakilerle paylaşırsa ama iyilik olsun diye değil gerçekten paylaşırsa birilerinin hayatını değiştirebilir. Başkalarına yardım ederken kendimize de yardım etmiş olacağız aslında. Daha mutlu bir şekilde takvimden günlerin gitmesini izleyebiliriz. İnsan hayatına ufak bir dokunuşla değişim başlatmak mümkün. Dün yapmadıysak bunu, yapabilmek için yarını beklemeyelim. Bugün başlayalım değişime. Çünkü bugün ömrümüzün en kıymetlisi. Zaman, sihirli güçle geri alınamıyor maalesef. Sadece kendimize odaklı yaşamayalım. Hayattan beklediklerimizi çabalayarak, birilerine güzellikler katarak biz elde edelim. Sadece beklemek, sonu olmayan bir bekleyişe ömrü feda etmek akıl işi değil. Bugünü kurtarmak hala bizim elimizde.

HAZAL ARTUĞ

KOCAMAN BİR YILI YOK SAYMAK

Altyapılarda oynanan u11 ligi, futbolda lisans yaşının başladığı lig olarak kabul edilmektedir. Yani sporcular, resmi olarak bu ligde futbola başlamaktadır. Bu başlangıç, geçtiğimiz yılda pandemi nedeniyle iptal olmuşken, bu yıl pandeminin zayıflamasına rağmen yeniden iptal edilmiş ve bu ligde oynayabilecek sporcuların, futbola başlama yaşı bir yıl daha ertelenmiştir.

Açıklama olarak da bir yaş büyüklerinin oynadığı u12 liginde, bu sporcular oynayabildiği için iptal edilmesinde bir sakınca yoktur, gibi bir açıklama yapmışlar, pandeminin devam ettiğini bahane edip. Hangi kulübümüz kendi yaş grubunun haricinde, bir küçük yaştaki sporcularını oynatır diye düşündükten sonra, neredeyse hiç cevabını vermekten kendimi alıkoyamıyorum.

Hem de diğer ülkelerde futbola başlama yaşı, daha da düşürülmüş ve eğitim kalitesinde zaten eksik varken bu iptal, gerçekten altyapılara büyük bir zarar vermekte. Bu kararları kimler ve nasıl alıyorlar bilmiyorum. Sporla ilgilenenler, bransa başlama yaşının düşmesini beklerken, bir senenin iptali, kocaman bir neslin, okula geç başlaması gibi bir şeye sebep oldu.

İşin psikolojik açısından bakacak olursak da bu sene lige çıkamayan sporcular, zihinsel dayanıklılık konusunda baya bir eksiklik yaşayacaktır. Çünkü zihinsel dayanıklılık, tecrübe ile bağlantılıdır. Her takımın lige benzer turnuvalara katılamayacağını da varsayarsak, baya bir düşüş gözlemlenecektir. Burada çözüm olarak, federasyondan hariç belediyeler, lige benzer bir turnuvayı ücretsiz bir şekilde düzenleyerek, açığı kapatmaları için biraz daha yardımcı olabilir. Böylelikle hem lisans yaşı hem de zihinsel dayanıklılık konusundaki açıklık, olabildiğince az olacaktır.

Seneye için de umarım lisans yaşı, daha da düşük bir yaştan sayılmaya başlar. Böyle bir kararı alan kurumdan bu beklenti baya bir hayal ama yine de iyi düşünmekte fayda var. Hatta bu iyi düşünmeyi abartarak, belki de bu kararları, yönetimde olan kişilerin, değişmesine ve bir daha görev alamamalarına sebep olabilir. Yani futbolu yönetmenlerde yeni bir dönem başlamasına sebep olabilirler. Buna sebep olurlarsa da görev süreleri boyunca sağlamadıkları faydayı, görevlerine son verdikleri anda sağlamaya başlarlar.

İBRAHİM KARAKUŞ

KONUŞSA DUYAR MIYIM?

---

*O kadar güvenilir bir sesi vardı ki o, iki kere iki üç dese inanırdı insan
Bir tek ben mi böyle düşünüyorum, bilmeden
Yaşayıp gittim ona güvenerek.
Beni üzecek bir yalan söylemedi bu zamana kadar
Ya da o mutluluğu sesine yansıttı, ben de başka mutluluk aramadım
Ne sevgi ama dedirtti size, ya da aptal mı bu?
Benim kulaklarımdan, gelin bir de buradan dinleyin
Hissettiğimi anlatır belki duyduklarınız
Paylaşmaktan kıskançlık duymuyorum, adeta evladı başarı getirmiş bir baba gibiyim
Herkesi dinletmek istiyorum bu başarı hikayesini
Sen benim başarısın çocuk
Şu dünyada benzediğim, hatalarıyla bile...
Uzak tutmaya çalışıyorum bu sesi uzun zamandır
İnsanlara değil kendime duyurmuyorum
Bir kez daha duyarsa
Yine inanır ve kimse onun için bir şey yapamaz*

MİNERVA

SANA BİR MEKTUP

Sözler yazdım sana defalarca, beni çoktan unutmuş olan sana. "Şimdi ellerim bomboş, sözlerim sarhoş, gönlüm olmuş bin parça" diyen Kıraç gibiyim. Sen geldin, umutlarım yeşerdi. Sen gittin, senin varlığıyla oluşan bütün umutlarım gitti. Şimdi gelsen belki yine affederim seni, bilmiyorum çünkü seni hala ilk günkü gibi belki daha çok seviyorum.

Seni sevmek en güzel şeydi ama en çokta o yordu beni. Ben seni severken yoruldum. Senin yokluğun öyle bir boşluk yarattı ki bende, kendi varlığımı bile unuttum çoğu zaman. Belki dedim bir umut hala seviyordur beni ama sen adımı unutacak kadar sevmemişsin beni. Hani sevdiği adama sürekli mektuplar yazan kadın var ya bilinmeyen bir kadın, işte o kadın gibiyim ben de şimdi. Sen varsan mutluyum, yoksan zaten mutluluğun yanına bile yaklaşmam.

En çokta neye üzüldüm biliyor musun? Ben gözünün önünde o kadar acı çekerken ve sen de bunu bilmene rağmen, gelip bir kere bile sarılmadın bana. Oysa gelip sarılsaydın bana geçecekti bütün acım. Yapmadın olsun buna da olsun...

NİSANUR GENÇ

KUMAR MASASI

Senden sonra çektiğim ne kuru havalar,
Senden önce akli vesveseler,
Ve seninle yaşanan o kalıcı kederim.
En savunmasız hayalimden vurduğunda,
Bu aczi yeti tanımlayan şey başlı başına senken
Kural bilmeden geçen saatler,
Gözlerinle anlatırken çektiğin ahı düşünüp
Bozuk hayatımı erkenden kollarına bıraktım.
Umut etmenin, hür güzelliğine tutsak hissetmenin yolu senden geçerken,
Geçerken uğradım,
Eskimeden söyleyip başa dönmeliyim.
Şu acınası geleceğimden kurtuluşu
Senin ağlayan gözlerinde
Senden gelen övündüğüm kahırlar,
Seni baş ucuna kaldırıp öpüp koklamaktan ibaret
Ve geçmişime hakkaniyetsiz ben.
Uyandığımda yaktığım sigaraya sığabilen o güzel yüzün
(sığmadı)
Kaçıp savaştan mülteci işçilerden,
Takside unutulmuş ecza poşetlerden,
Yine bir yerlere sıraya giren ekmekli ellerden,
Ağrı çeken 21.yüzyıl aydınlardan,
Rengarenk hayatımda ufuk göründü dediğimde karşıma çıkan icra memurundan geçtim.
Şimdi yanına yıpranmış yüzüme aydınlığı yakıştıramayan kanutsanmış zihnine
Bir kış günü evsiz kalan kalbini nereye gömdük de geldik.
Bu kıskanılan saflığını kimden aldın geldin?
Nereye bırakıp gitmek,
Neyle harman etmek gerek?
Ufak mırıldanmaların patladığı cırtlak ses kumar masasını dağıtır.
Parça parça kendimden verdiğim oyun biter.
Beni evsiz hissettiren kim varsa,
Kendi kendine gül yetiştiren kimselere imrenip,
Kalbimin ortasına delikler açanlara,
Bu bir gençlik yarası deyip her geçen günde sana dökülen yaprakların dallarına,
Hepsine belki bir ihanet sözcükleri
Hayatta kalıp rezillik ettiğim için.
Bana bir kuru yatak,
Bana biraz güzellik veren herkesten,
Özür dilerim.

---

*Gözlerimi ağartan çizgili dramalar kopuyor.
İcazet alınmadı.
Umuruna geçirmede.
Felaketle anılan zamanlardan pay biçilen
Kimsenin imrenmediği ıstıraplı yaşamaya
Yıldız anasonlu gök yüzüne uyku hasretine muhtaç gibi,
Tatsız tuzsuz ucundan kıyısından kafayı sıyırdığım dertlerime
Geçen bir birkaç milyon tane daha eklendi.
Galiba piyango tutturtacağım kumar,
Son kumarım.*

SALİH

CADİLLAC VE KADINIM ÜZERİNE

Güzeldi zamanında her şey,
Taarruz edilmemiş kentlerden iyi
Bereketli ve ağzımızda tütün durur,
Akrepler sevişirmiş altında çimenlerin.
Sevişirmiş, sevişiyoruzdur.

Çıngar çıkarmadan gündüzler bize,
Siz olmayışımızla övündük bir vakit.
Tavla attık bahissiz diğer vakitler.
İnmişizdir şehre hayli palyaço korumasında,
Yığınlardan arta kalanı kemirmeye.
Ve tütün sokuşturduk öpmek yerine.
Hatırlıyorum lozan kapısında,
Bir talebe iki kart tutuşturur elime.
Tebelleş olmak ve okumam bile diğerini.

Güzeldi zamanında her şey,
Lp şarkısı gibi ağrısız ve gerçek
Üzölmek demode, demode ise ağrısız
Oltasındayız gerçeklerin ama kaçmak,
Kısıtılmış gözükmenin vetosu.
Yansıyorum işte kirli aynadan
Garipsiyorum, kanıksayamam asla
Yansıyorum işte,
Lambalardan ağırlaşmış sokağa.
Gömölüyorum kör noktalara.
Öfkenin saltlaşmış haline kanmak,
Bulutların kurşuni duruşundan yağmur anlamak.

Ağırlandı kanımız ve ağırladık tırnaklarımızı
Hatırlıyorum Lozan'ı diğer kapılarla kapattım
Yapılmayacaklar listemi sıkıştırdım
Gözlüğümün gözümle arasına
Düşmesi metal konserine ön sıradan bilet
Görünmez erozyonlar görünmez gömleğim kan

Benim bildiğim sevmek -dir.
Sahte plakadan paket olmak,
Isırgan otu çiğnemek,
Görüşmeden evvel berbere gitmek,
Ömrünü semaya kanırtmak.
Afrodit'ten olanı Hera'ya sunmak.
Ve bunları tilki sıkletinde çiğnetmek
Bu başarı.

PERA PALAS'TA GECE YARISI DİZİ İNCELEMESİ

‘İnsan, kalbinin attığı yere ait değilse, nereye aittir ki?’

Günümüzden 1919’a kadar uzanan Pera Palas’ta Gece Yarısı, fantastik kurgusuyla ve içeriği ile herkesin ilgisini çekti. Yönetmen koltuğunda Emre Şahin ve Nisan Dağ’ın oturduğu, senaryosunu Elif Usman’ın oluşturduğu dizi de Hazal Kaya (Esra), Selahattin Paşalı (Halit), Tansu Biçer (Ahmet), Engin Hepileri(Reşat) gibi başarılı oyuncular yer alıyor. Hikayesi Charles King’in 2014 yılında yayımlanan Pera Palas’ta Gece Yarısı: Modern İstanbul’un Doğuşu adlı kitabından esinlenilerek oluşturulmuş. Netflix’de yayınlandığı ilk günden itibaren iyi/kötü birçok yorum almış olan diziyi canımın içiyle biz de merakla izledik.

Dizi, otel hakkında yazı yazmak için Pera Palas’a gelen Esra’nın, yapının tarihi odalarından birinde kalırken gizemli bir şekilde kendisini 1919 yılında bulmasıyla başlar. Esra, geçmişe yaptığı bu yolculuğu çözmeye çalışırken, Mustafa Kemal Atatürk’e karşı düzenlenecek olan komplonun ortasında kalır. Otel müdürü Ahmet ile birlikte Türkiye’nin tarihini ve geleceğini korumak ve bu komployu engellemek için çabalarlar. Ancak bu çabaları beraberinde birçok olayı daha getirir ve Esra, bu dönem yolculuğunda hiçbir şeyin görüldüğü gibi olmadığını ve tanıştığı herkesin aslında söylediği kişiden farklı bir kişi olduğunu anlar.

Dizinin ilk bölümleri sakın sakın ilerlerken son bölümlere doğru maceranın tavan yaptığını görüyoruz. Önceleri kolay tahmin edilebilir sonları olan dizi, son bölümlere doğru izleyiciyi şaşırtan bilgilerle, sonraki bölümde ne olacağını merak ettirmeye başlıyor. Başlangıçta Esra’nın aşırılığı biraz yorsa da sonrasında bunun zamanla değişmesi güzeldi. Prodüksiyon, ekip, otelin dizaynı, bütün oyuncuların gösterdiği performans oldukça donanımlı ve güzeldi. Çekim açılarıyla renklendirmeler ve sahne kostümleriyle dönemini çok iyi yansıttığını söyleyebilirim.

Kişisel yorumuma geçecek olursak, diziyi ben çok sevdim. Senaryosu, yaşanan olaylar, merakla bir sonraki sahneyi tahmin etme ve izlemek çok keyifliydi. Mustafa Kemal Atatürk'ü görünce Esra'nın verdiği tepkileri, eminim ben de o döneme yolculuk yapsam verirdim. Hatta keşke yapsam dediğim anlar çok oldu. Türkiye'nin geleceğinin ona ve arkadaşlarına bağlı olduğunu ve geçmiş değişirse geleceğin de bambaşka olacağını dizinin çok güzel bir şekilde anlattığını düşünüyorum. Halit ile Esra arasındaki yoğun duygular, zoraki vedalar izlerken üzdü ama onların sahneleri bana keyif verdi. Aralarındaki uyumun çok iyi olduğunu düşünüyorum. Halit'in Esra'ya 'İnsan, kalbinin attığı yere ait değilse, nereye aittir ki?' diye sorması oldukça güzel ve düşündürücü bir soruydu. Bazen kendimizi yaşadığımız döneme ait hissedemeyiz ya acaba biz de farkında olmadan zaman yolcuğu yaptıkta, geri dönemedik mi diye şöyle bir düşündüm. Böyle olması her şeyi açıklardı.

Diziyi izlemenizi, büyüü ve fantastik bu hikâyeye sizin de misafir olmanızı isterim.

Öncelikle bu diziyi, anlamlı hale getiren canımın içi iyi ki varsın.

Dizi, işleyiş açısından oldukça sürükleyici bir dizi. Çünkü meraklı bir gazeteci var ve bu gazeteci, merakı yüzünden olayları oldukça karışık hale getirmekte. Ne yapacağını tam olarak tahmin edemediğiniz için de sizi ekrana kitleme konusunda oldukça başarılı.

Gazetecimize eşlik eden otel müdürü, tüm bilgilere sahip ve bu bilgilerin korunması için ömrünü adanmış bulunmakta. Bu sebeple zaman yolculuğu konusunda oldukça titiz davranmaya çalışıyor. İşte bu titizliğin, altını üstüne getiren gazetecimizle yaşadıkları, dizinin işleyişine samimi bir renk katıyor.

Bazı yerlerde karakterlerin, neden böyle bir şey yaptığını ve bunun pek mantıklı gelmediğini, ister istemez düşünüyorsunuz. Fakat bunlar çok büyük rahatsızlıklar vermiyor. Yani dizi, hala kaliteli bir durumda.

İlk bölümlerinde çok fazla aksiyon yok. Fakat size her karakterin, detaylarını oldukça fazla veriyor. İlk başlarda izlerken, diziyi tek sezonda bitirirler, diye düşünebilirsiniz. Fakat dizi, enteresan bir sonla, gelecek sezon olacakların başlangıcını sizlere göstererek bitiyor.

Başlangıçtan itibaren merak ettirme başarısını, en son dakikasına kadar ilerleten bu diziyi, izlemenizi tavsiye ederim. İzlemezseniz de pek bir şey kaybetmezsiniz ama yine de bazı sahneleri renkli ve güzel. Eğer izleyecek bir diziniz yoksa işte o zaman bu diziyi, kesin izleyin derim.

**HAZAL ARTUĞ
İBRAHİM KARAKUŞ**

22 Mart

Dünya Su Günü

Su, dünyanın her noktasında yaşamı ifade eden bir değerdir.

Su kaynaklarımızı ve geleceğimizi koruyoruz!

22 Mart Dünya Su Günü Kutlu Olsun!

28 mart-3 nisan

kütüphaneler haftası

Bilgi ve emek ile kutlu olsun...

EDİTÖRLER

HAZAL ARTUĞ

İBRAHİM KARAKUŞ

MİNERVA

MAİL: teletekstdergi@gmail.com

INSTAGRAM: teletekstdergi

TWİTTER: @teletekstdergi

YAYIN SONA ERDİ.

Bir sonraki sayıda görüşmek üzere...

